

מ"ת 535/06/17 - מדינת ישראל נגד ויאצ'סלב שטכין

בית משפט השלום בנצרת

11 יולי 2017

מ"ת 535-06-17 מדינת ישראל נ' שטכין(עציר)

מ"ת 608-06-17

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט נעמן אדריס
המבקשת
נגד

המשיב
ויאצ'סלב שטכין (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד שני ממון

ב"כ המשיב - עו"ד מוטי לוי מהסנגוריה הציבורית

המשיב - הובא

החלטה בבקשה למעצר עד תום הליכים

רקע וטיעוני הצדדים

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים הפליליים המתנהלים כנגדו בת"פ 608-06-17, במסגרתו הוגש כנגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של **התפרצות למקום מגורים לצורך ביצוע עבירה** (סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, להלן: "חוק העונשין"); **גניבה** (סעיף 384 לחוק העונשין); **היזק לרכוש במזיד** (סעיף 452 לחוק העונשין); **וניסיון להשמדת ראיות** (סעיפים 242 + 25 לחוק העונשין).

2. בכתב אישום נטען כי ביום 25/5/17 ביקר המשיב בבית מכרים בנצרת עלית (אם ובנה), וכאשר יצאו השניים מהבית עזב את המקום גם הוא. אלא שבחלוף כשעתיים חזר למקום כשידיו מכוסות כפפות והתפרץ לדירה דרך חלון חדר השינה של המתלוננת תוך שהוא מעקם את הסורגים ושובר את החלון באמצעות אבן ובאמצעות רגליו. המשיב גנב מתוך הבית תרופות ושרשרת מזהב. בהמשך - וכיוון שנחתך במהלך ההתפרצות - חזר המשיב לביתו, החליף את בגדיו והצטייד במסיר שומנים, או אז חזר לדירת המכרים במטרה להעלים את טביעות האצבעות שלו ואת כתמי הדם. שוטרים שהוזעקו למקום מצאו את המשיב כשחצי גופו מצוי בתוך הדירה וחצי מחוצה לה, והוא שופך חומר נוזלי מתוך

בקבוקים. מיד לאחר מכן נמלט בריצה מהמקום אך נתפס בסמוך על ידי השוטרים.

3. בשלב הראשון הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה.

בשלב השני טען כי אינו סבור שהאירוע מקים עילת מעצר - בהעדר תחכום או ריבוי מקרים - והסביר כי הרקע לביצוע המעשה הוא ניסיון להשיג כסף לרכישת סמים. בהקשר זה ציין כי המשיב עבר הליך גמילה לפני 4 שנים, אך התדרדר חזרה לשימוש בהם והיום הוא מבקש להשיב אותו לחלופה טיפולית.

4. מנגד טען ב"כ המבקשת כי כלל הנסיבות מצדיקות מעצר עד תום ההליכים, לרבות העובדה כי המשיב לא היסס לסכן את שלומם וביטחונם של אנשים שהוא מכיר לצורך השגת סמים. כך גם ביתר שאת כאשר מדובר במי שלחובתו עבר פלילי עשיר, ובין היתר בעבירות רכוש, שיבוש מהלכי משפט, התחזות והפרת הוראה חוקית, המלמדות כי לא ניתן לתת בו אמון.

עם זאת ציין כי אינו מתנגד להגשת תסקיר שייערך באוריינטציה לגמילה, הגם שהדגיש כי מסקנותיו לא יחייבו את המבקשת.

5. תסקיר מעצר שהוכן בעניינו של המשיב הציג **תמונה מורכבת** של אדם המנהל מזה שנים אורח חיים התמכרותי, עם היסטוריה של חוסר הצלחה ודימוי עצמי פגוע. בעברו הרשעות רבות ומאסרים ממושכים, כמו גם הליך גמילה ארוך שלאחריו (לטענתו) נפגע בתאונה, התמכר למשככי כאבים, שב להשתמש בסמים וביצע את העבירות שבנדון. שירות המבחן התרשם כי הצהרותיו של המשיב באשר לרצונו בגמילה נוספת הינן מילוליות, וכן התרשם מהתנהלות מניפולטיבית בהקשר זה (המשיב טען כי מספר ימים לפני מעצרו פנה והתקבל לאשפוזית טמרה אך לא החל בטיפול כיוון שלא שילם את האגרה, ואילו מהאשפוזית נמסר כי פנה אליהם בשנת 2016 לצורך בדיקות רפואיות אך לא פעל בפועל כדי להשתלב בטיפול). עוד התרשם השירות מרמת סיכון גבוהה להישנות העבירות בעתיד, מקושי לגייס כוחות ומדפוסים אישיותיים בעייתיים. בהתאם **הומלץ שלא לשחררו ממעצר**.

6. חרף האמור טען הסנגור כי אין להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, אלא שיש לתת לו הזדמנות להשתלב פעם נוספת בהליך גמילה. בהקשר זה הדגיש כי המשיב ניסה לקדם השתלבות בטיפול בתקופה שקדמה למעצרו (גם אם לא מספר ימים קודם לכן), וכן ציין כי החלופה המוצעת באשפוזית בטמרה תפחית עד מאוד את המסוכנות הנשקפת ממנו. בסיכום ציין כי אין לחברה מה להפסיד משילובו של המשיב בהליך גמילה, ובעיקר לאחר שהוכיח את עצמו בפעם הקודמת, אז שמר על ניקיון מסמים במשך ארבע שנים.

7. מנגד טענה ב"כ המבקשת כי כל נסיבותיו של המשיב מצביעות על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, ועל התנהגות רצידיביסטית שלא ניתן לתת בה אמון. בעניין זה הדגישה את המניפולציה שניסה להפעיל על שירות המבחן, כאשר הציג עצמו כמי שהחל בהליכי גמילה טרם מעצרו, כשבפועל לא עשה כל צעד ממשי לשם כך. נוכח האמור ובשים לב לעבר הפלילי, לניסיונות הגמילה הכושלים בעבר, להתרשמות השלילית של שירות המבחן ולהערכת הסיכון הגבוהה, טענה כי מדובר באדם בעל מסוכנות ברורה, אשר לא ניתן לשחררו בתנאים ואשר אין מנוס מלהורות על מעצרו.

דין

8. משאין מחלוקת אודות קיומן של ראיות לכאורה, יש לבחון אם מתגבשת בגינו עילת מעצר כנגד המשיב ואם ניתן להשיג את מטרת מעצרו בדרך שפגיעתה בחירותו תהיה פחותה.
9. להוזהר ידוע כי עבירות הרכוש אינן מנויות ברשימת עילות המעצר הסטטוטוריות. עם זאת ברי כי החשודים בביצוען אינם חסינים מפני מעצר וכי יש לבחון כל מקרה לגופו ולנסיבותיו. נסיבות האירועים המנויים בכתב האישום כללו התפרצות אקטיבית לבית מכרים לאחר בירור כי עזבו את הבית, הצטיידות בכפפות למניעת זיהוי, גרימת נזק, וגניבה מתוכננת. עוד כלל האירוע עזיבת המקום וחזרה אליו במטרה לטשטש עקבות, כשהמשיב אינו בוחל בחדירה נוספת לבית המגורים. המתואר - על אף העדר התחכום - מלמד כי המשיב אינו בוחל באמצעים כדי להשיג את מבוקשו, ומכאן מסוכנותו.
10. בנוסף יש לזכור כי מדובר בעבירות שהמסוכנות טבועה בהן, ואשר יכולות ביתר קלות להוביל לתקריות אלימות (בש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** מיום 8/1/10, "נבו").
11. מסוכנות המשיב נלמדת גם מעברו הפלילי המכביד (שורה ארוכה של עבירות רכוש, אלימות, סמים, שיבוש, התחזות, הפרת הוראה ועבירות נגד שוטרים), בגין ריצה תקופת מאסר בפועל, לאחריו חזר לסורו. בתוך כך עבר הליך גמילה בסופו הוטל עליו צו מבחן, אלא שהוא לא הצליח לעמוד בו עד תומו וניתק את הקשר עם שירות המבחן.
12. המקובץ מגבש כנגד המשיב עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, באשר קיים יסוד סביר לחשש כי יסכן את בטחונו ושלומו של הציבור.
13. בהינתן האמור יש לעבור ולבחון האם ניתן להשיג את מטרת מעצרו של המשיב בדרך של חלופת מעצר. **התשובה על כך שלילית.**
- שירות המבחן התרשם מאדם המנהל חיים שוליים מזה שנים רבות, אינו מנצל את הזדמנויות השיקום שניתנו לו, מביע מוטיבציה מילולית שאינה מגובה בכוחות משמעותיים, ונוהג במניפולטיביות על מנת להשיג את מבוקשו. השירות העריך כי רמת המסוכנות העתידית גבוהה וכי אין מקום לבוא בהמלצה טיפולית בשלב זה. בהתאם אף לא הומלץ על שחרורו לחלופת מעצר, לא לצרכי גמילה ולא בכל דרך אחרת.
14. אף אני סבור כי עמדת המבקשת ושירות המבחן בדין יסודה, וכי לא ניתן להפחית את מסוכנות המשיב בנסיבות. **אני מורה, איפוא, על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המתנהלים כנגדו.**

תיק החקירה מוחזר לידי ב"כ המבקשת.

ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשע"ז, 11/07/2017 במעמד הנוכחים.

אדריס נעמן , סגן נשיא